

bejdere og Voldsmænd, der søgte at afholde Folk fra at gøre, hvad der var deres Pligt, eller hvad de mente, var deres Ret. Maa jeg i den Anledning gøre opmærksom paa, at det Synspunkt, som den højtærede Minister anlægger paa Strejkebrydere, deles ikke i Venstrekredse, i alt Fald ikke i flere Venstrekredse, det deltes ikke for mange Aar siden af fremragende Medlemmer af det Parti, hvortil den højtærede Justitsminister hører. Den 3. December 1888 omtaltes her i Tinget en Forespørgsel angaaende nogle Strejkeuroligheder, og under den Debat tog Dr. Pingel Ordet og sagde i Anledning af en Udtalelse af det daværende Medlem for 5te Kreds, Skrædermester P. Holm: „Jeg betragter Skruebrækkerne, saaledes som han har skildret dem under den konkrete, foreliggende Sag, som fuldstændig foragtelige“, og han delte ganske Sympati med det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds. Det var en ganske anden Opfattelse, som Dr. Pingel da gav til Kende. Jeg tror saa godt om en stor Del af mine politiske Modstandere, at jeg tror, de have saa megen Forstaaelse af Arbejderbevægelsen og den moderne Klassekamp, at de i hvert Fald ikke dele den højtærede Justitsministers bornerte Syn paa denne Sag. Der er en vægtig Undskyldning for en Arbejder, naar han i Kampens Hede begaar et Overgreb overfor en Mand, der har været med til at bryde ned, hvad der har kostet Aars Arbejde at bygge op. Dermed er jo aldeles ikke sagt, at sligt kan forsvares, men at sige, at det er den groveste Art af Voldsgerninger, og at den Slags Voldsforsøelser i særlig Grad bør straffes, forekommer mig at røbe, at vedkommende staar paa et ensidigt og udpræget Storkapitaliststandpunkt. Man kan til Nød forstaa, at den højtærede Justitsminister har saa megen Sympati for Strejkebrydere, thi den højtærede Justitsminister er jo i Politik ogsaa Strejkebryder. Paa et bestemt Tidspunkt i dansk Politik benyttede den højtærede Justitsminister jo Lejligheden til at bryde Broen af med sine Venner, og jeg tager vist ikke fejl, naar jeg tror, at en stor Del af dette Tings Medlemmer paa det Tidspunkt opfattede den højtærede Justitsminister som en daarlig Kammerat. Den højtærede Konseilspræsident sagde i sin Tale, umiddelbart forinden den højtærede Justitsminister havde Ordet, at det, der var sagt under denne Forhandling paa det Tidspunkt, nærmest var i Slægt med Sommerrevuen. Den højtærede Konseilspræsident havde

Anledning til, umiddelbart efter at have hørt den højtærede Justitsminister, at anvende netop disse Ord, thi den Maade, hvorpaa den højtærede Justitsminister behandlede mig og andre ærede Medlemmer, tydede paa en Lyst til at gaa Skuespillerne ude paa Sommerteatret i Næringen.

Jeg vilde gerne gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Konseilspræsident i Anledning af hans Omtale af den sidste kongevalgte Landstingsmand. Den højtærede Konseilspræsident oplæste fra „Kolding Avis“, der er et Højreblad, altsaa Modstanderblad af den kongevalgte, nogle Udtalelser, der skulde vise, at selv den kongevalgtes politiske Modstandere i Kolding ansaa ham for en ganske fortræffelig Mand. Men jeg har her et Nummer af „Kolding Avis“, altsaa det samme Blad, som den højtærede Konseilspræsident henviste til. Det er fra Tirsdag den 25. April. Der findes deri en Artikel om den kongevalgte. Det forekommer mig, at naar endelig den højtærede Konseilspræsident vil beskæftige sig med, hvad „Kolding Avis“ har skrevet og skriver om den kongevalgte, saa havde det ligget nær i hvert Fald at tage mere end et Nummer frem, og saa burde han i hvert Fald have gjort opmærksom paa, hvad der skrives i dette Nummer af „Kolding Avis“. Jeg skal tillade mig ganske kort at referere det. Der siges nemlig, at naar dette Kongevalg har vakt saa uhyre Røre, er det ikke, fordi man ikke anser den kongevalgte for at være politisk kvalificeret. Men hvorfor? Hvorfor har det da vakt saa megen Harm, siger „Kolding Avis“. „Ja, hvorfor hænder det en Gang imellemovre i Kentucky, at man dypper en stakkels Mand i Tjære og ruller ham i Fjer; en Mand, som aldrig har forbrudt sig imod Lovene, men kun rolig har siddet ved sin Pult og tjent Penge! Hvorfor passerer saadant! Er det vox populi, som har dømt. Er det den offentlige Mening, „den stille Magt“, som Monrad sagde!“ Det forekommer mig, at det, „Kolding Avis“ her skriver, er en meget haard og skarp Bedømmelse af den vedkommende kongevalgte.

Og maa jeg endelig gøre opmærksom paa overfor den højtærede Konseilspræsiden-

Rettelse.